

Datum: 15-11-2025, nummer 116

Vrienden van de Jezus-Openbaring, zoals geopenbaard door de schrijfknecht en profeet Jakob Lorber en Gottfried Mayerhofer, voelen zich verbonden met alle mensen wereldwijd als schepselen en kinderen van één en dezelfde hemelse Vader. Deze Vader, die Zich ongeveer 2000 jaar geleden belichaamde in Jezus Christus, trad op als Verlosser en Leraar vanaf zijn dertigste levensjaar gedurende een periode van drie jaar.

De geestelijke vrienden van deze Goddelijke Openbaring erkennen in deze eeuwigdurende boodschap een hernieuwde en verheven uiting van het Woord van God, zoals ook verwoord in het Bijbelse evangelie van Johannes. Zij streven naar een vreugdevolle en wereldwijde uitwisseling van inzichten en ervaringen rondom deze openbaring.

ZELFBESCHOUWING – ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

In dit bulletin:

Het borstschild met de twaalf edelstenen

Zelfbeschouwing - zelfonderzoek

contacten - nieuws – reacties

www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

Rudy Vercauteren uit België stuurde ons deze tekst:

Het borstschild met de 12 edelstelen

Hildegard van Bingen

Zij was een zieneres in de Europese Middeleeuwen (1098-1179) en zei het volgende over edelstenen als “de waardevolle stenen”:

“De waardevolle stenen ontstaan uit vuur en water en hebben daarom vuur en vochtigheid in zich en brengen zo veel krachten en vele effectvolle prestaties voort, opdat men met hen talrijke operaties (handelingen, toepassingen) kan doorvoeren.”

Edelstenen bestaan dus, volgens haar geestelijke ingevingen, met de bedoeling de mensheid te helpen en van nut te zijn voor degenen die de edelstenen gebruiken. Ze zijn afkomstig van de elementen “vuur” - wat in feite als *energie* (kosmische en immateriële straling) kan begrepen worden - en van “water” - waarmee de verdichting van die energie, die in moleculen wordt omgezet, bedoeld wordt overeenkomstig de *schapenwolkjes* hoog in de dampkring van de Aarde die de eerste verdichtingen zijn van kosmische energie (Nieuwe Openbaringen, Jakob Lorber).

Anderzijds beschreef Hildegard van Bingen als inleiding in haar edelstenenboek nog de oergeschiedenis van edelstenen: *“God had de eerte engel enkel met de waardevolste edelstenen gesierd. Lucifer zag in hun glans de weerspiegeling van de*

godheid en putte daaruit zijn wijsheid. Zo wist hij dat God vele wonderbare dingen wilde doen. Toen verhief hij zich in zijn geest en omdat zijn stralende kleed uit edelstenen in het licht van God fonkelde, meende hij evenveel en zelfs nog meer dan God te kunnen doen. Toen werd zijn glans gedooft. God herstelde die echter in Adam en Hij liet niet toe dat de glans en de kracht van de edelstenen verloren gingen.”

De eerste mens kreeg dus terug wat God aan de eerste engel gegeven had. De Schepper moet hiermee toch wel een heel bijzondere bedoeling gehad hebben. De kracht en uitwerking van (bepaalde) edelstenen is blijkbaar niet alleen nuttig maar ook noodzakelijk voor de mens.

Wat Jezus zei over edelstenen

In *Het Grote Johannes Evangelie*, deel 5, hoofdstuk 87, lezen we het volgende **over sieraden van goud en edelstenen bij heersers**:

*[1] (DE HEER:) 'Een dergelijke eigenschap en werking zou ook bij andere voorwerpen bereikt kunnen worden als ze tot een buitengewone gladheid konden worden gebracht; omdat dit echter bij andere voorwerpen vanwege hun te geringe hardheid niet goed te doen is, kunnen hiervoor alleen maar thummim en urim (waarheid en licht) gebruikt worden. De oude Egyptenaren wisten dat heel goed en gebruikten deze beide steensoorten ook voor dat doel. **De oude wijzen en de farao's droegen daarom steeds zulke stenen op hun borst (het borstschild) en ook op hun hoofd in een gouden diadeem.***

[2] Wie derhalve in die tijden zulke stenen droeg, werd door het volk steeds als een patriarch en als een wijze gezien. Zodoende hadden in die tijd koninklijke sieraden een echte en ware reden. In deze tijd zijn ze echter niets anders dan een ijdel uithangbord van aardse rijkdom en hoogmoed, als ook van liefde voor pracht en praal, zelfzucht en de bovenal verdoemenswaardige heerszucht. Weliswaar zijn keizers, koningen, vorsten en generaals nog steeds met deze wijsheidsteken getooid; maar waar is de oude ware reden?! -Daarom is datgene, wat ooit bij de ouden een van de belangrijkste deugden was, nu een van de belangrijkste ondeugden geworden!

[3] Zo was ook in de oude tijden het heersen een belangrijke deugd; want ten eerste waren er in een land immers nooit zoveel waarachtig wijze en ervaren mensen voorhanden en degene, aan wie men de last van de algehele leiding van het volk opdroeg, had steeds een onaangename positie en moest altijd de leraar en raadgever van duizenden zijn!

[4] Niemand vocht om deze functie. Het volk, overtuigd van de noodzakelijkheid van een wijze leider, bouwde de mooiste woning voor hem en versierde de vertrekken met allerlei edelstenen, met goud, parels en kostbare schelpen, en ze voorzagen de leider van alles wat hij maar nodig had voor een aangenaam leven, en zijn woord

was voor het volk een wet. Daar is vandaag de dag nog het grote aanzien van de heersers op gebaseerd, - echter met dit grote verschil:

[5] Toentertijd had de heerser geen wapens nodig; zijn woord was reeds alles in alles. Wat hij aanraadde en wat hij wilde hebben, werd met vereende krachten tot stand gebracht en dit alles met grote liefde en vreugde. Wie een of andere schat vond of een bijzonder mooi kunstwerk vervaardigde, bracht dit naar de leider van het volk. Want bij de ouden bestond de wijze gewoonte om als volgt te oordelen: 'Wat er ook maar enigszins toe kan dienen de wijsheid van de leider te verhogen, moet aan hem gegeven worden; want de wijsheid van de leider is de orde en het geluk van de volkeren!'

[6] Maar nu leeft dit allemaal niet meer, en in plaats van de oude deugd is nu een ware zonde der zonden van de mensheid gekomen. Waar zijn de patriarchen? O Babel, jij grote wereldhoer, jij hebt de aarde verpest! Maar daarom ben Ik nu gekomen om de mensen van hun oude erfelijke kwaal te verlossen, om een vloek te leggen op alle kostbaarheden van de aarde en om te zegenen de harten die van goede wil zijn.

[7] Van nu af aan zal Mijn woord de kostbaarste edelsteen zijn voor de mens en waar en zuiver goud Mijn leer. Ieder mensenhart dat vervuld zal zijn van zuivere liefde tot God en tengevolge daarvan tot zijn naaste, zal een waar en levend paleis en een tempel zijn, en wiens hart het volst zal zijn met liefde, die zal een ware koning in Mijn rijk zijn!

[8] Daarom: Geen klinkend metaal en geen geslepen diamant zal jullie meer dienen als kroon van het leven, maar Mijn Woord en het handelen daarnaar! Want van nu af aan moet geen enkele materie voor jullie hart meer waarde hebben, doch alleen Mijn Woord en het vrije handelen naar Mijn Woord vanuit de eigen wil.

[9] Wel moeten keizers en koningen zich buitendien tooien met de oude sieraden; maar willen ze wijs en machtig zijn, dan moeten ze daar toch geen enkele waarde aan hechten, maar alleen aan Mijn Woord! Wie dat met (...) zullen doen, zullen dan ook spoedig door vele vijanden omringd zijn!

[10] Maar als iemand al waarde hecht aan edelstenen en aan goud, dan moet hij dat doen op grond van de bijzondere, door hun natuur bepaalde eigenschappen, die ware realiteit zijn, maar nooit op grond van de ingebeelde waarde, die een leugen is!

[11] Wanneer een vorst zijn woonvertrek helemaal met puur en goed gepolijst goud zou laten bekleden, om daarin door de inwerking van de meer zuivere natuurgeesten in een profetisch helderziende toestand te geraken om zo, in zijn zware taak het volk te leiden, veel gewaar te worden van wat hem anders zelfs de beste spion niet kan vertellen, dan zou hij daar goed aan doen; het goud stamt uit het licht, en vooral op het glanzende oppervlak ervan verzamelen zich altijd grote aantallen van de meer

zuivere natuurgeesten. Dit is een onmiskenbare eigenschap van zuiver goud en daarin **ligt ook alleen de waarde van dit metaal.**

[12] En natuurlijk moet zo'n voorziening dan gebaseerd zijn op zuivere kennis en inzicht, maar nooit alleen op wat men heeft horen zeggen, dus geheel bijgelovig; want de mens heeft zijn verstand van God gekregen om alles eerst te onderzoeken en de ware grond goed te leren kennen, en dan pas het goede en nuttige te behouden met goede bedoelingen voor het bijzondere als ook voor het algemene. Wie dat doet, handelt juist en binnen Mijn orde en zal door geen enkele handeling op het verkeerde pad raken.

[13] Maar als iemand alleen maar op basis van horen zeggen en door blind geloof, dat eigenlijk bijgeloof is, zo'n voorziening treft, en daarvan ook zou merken dat deze soms werkt, maar niet weet waarom en op wat voor gebied deze werking volgens de natuur plaatsvindt, en tot waar deze zich uitstrekt en noodzakelijkerwijs haar grenzen heeft, -dan zal zo iemand, die op grond van zijn eerste levensontwikkeling ook heel gemakkelijk de gevoeligheid voor dergelijke subtiele invloeden bezit, gemakkelijk zijn dwaze, materiële fantasieën en voorstellingen van allerlei aard als invloeden van natuurgeesten beschouwen en zich daardoor tot een verschrikkelijk valse profeet verheffen en veel kwaads aanrichten, vooral als hij, als machtig vorst, middelen in handen heeft waarmee hij geweld kan aanwenden; en dan zijn er ook duizend duistere dwaalwegen mogelijk."

In dit onderzoek houden we vast aan wat Jezus zei in de bovenstaande tekst in het vet gedrukt. We zijn ons bewust van de ontaarding van vorsten, koningen en politiciers, die niet meer geestelijk geïnspireerd zijn en enkel op een wereldse manier in en voor de wereld regeren. Het befaamde borstschild uit de Oudheid vestigt wel onze aandacht en trachten we te onderzoeken.

Het borstschild volgens de Joodse overlevering

Volgens de Bijbel werd het edelstenenborstschild gedragen door Aaron, de broer van Mozes, die leefde rond het jaar 1440 v.Chr. Het is dus mogelijk dat het edelstenenborstschild al zo oud is als de 15e eeuw v.Chr. Maar aangezien er geen fysieke bewijzen zijn van het borstschild uit die tijd, is het moeilijk om zeker te zijn van zijn oorsprong en leeftijd.

Hieronder nog een andere illustratie over de 12 edelstenen van het borstschild volgens de Joodse overleveringen (afbeelding):

De 12 edelstenen van het borstschild volgens de Joodse overleveringen.

(Redactie: De twaalf zonen van Jakob en hun Hebreeuwse namen staan in de Bijbel vermeld. Hieronder volgen hun namen in het Hebreeuws, met daaronder de getalswaarde van elke naam volgens de gematria (waarbij elke Hebreeuwse letter een numerieke waarde heeft):

Ruben (ראובן) 259, **Simeon** (שמעון) 466, **Levi** (לוי) 46, **Juda** (יהודה) 30, **Dan** (דן) 54, **Naftali** (נפתלי) 570, **Gad** (גד) 7, **Aser** (אשר) 501, **Issaschar** (יששכר) 830, **Zebulon** (זבולן) 95, **Jozef** (יוסף) 156, **Benjamin** (בנימין) Getalswaarde: 152

Totale getalswaarde: $259 + 466 + 46 + 30 + 54 + 570 + 7 + 501 + 830 + 95 + 156 + 152 = 3166$. Omdat in JUDA de sleutel ligt van het gehele Israelitische volk, verkrijgen we $3166:30 = 105$. Psalm 105 is een loflied dat de trouw van God aan zijn volk benadrukt en hen oproept om zijn machtige daden en verbond te gedenken. De psalm vertelt in grote lijnen de geschiedenis van Israël, vanaf de roeping van Abraham tot de intrede in het Beloofde Land.)

De Bijbelversie

Welke die 12 edelstenen dan wel waren die Aaron als een borstschild droeg, is dus niet met zekerheid geweten, maar wat we wel lezen over 12 edelstenen vinden we in de Bijbel, in Openbaring 21:19-20. Deze edelstenen zijn die van het Nieuwe Jeruzalem en die de apostel Johannes in zijn visioen beschreef:

19 En de fundamenten van de muur van de stad (Jeruzalem) waren met allerlei edelgesteente versierd. Het eerste fundament was jaspis, het tweede saffier, het derde chalcedon, het vierde smaragd,

20. het vijfde onyx, het zesde sardius, het zevende chrysoliet, het achtste beril, het negende topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint, het twaalfde amethyst.

De vraag is: Mogen we ervan uitgaan dat de oorspronkelijke 12 edelstenen van het borstschild dezelfde zijn als de 12 stenen in de muur van het Nieuwe Jeruzalem? Is het Nieuwe Jeruzalem dan niet de nieuwe mensheid, de gemeenschap of “de ware kerk” van de Nieuwe Tijd op de Nieuwe Aarde, het 1000-jarige rijk van het hernieuwde Aards Paradijs? Het woord “Jeruzalem” betekent (“Drie dagen in de tempel”, hoofdstuk 19):

- Je : dit (is)
- ruh of ruha: rust- of woonplaats
- sa: voor
- Lem of Lehem: grote Koning

of “de woon-, rustplaats of thuishave van De Heer”. Op de 7de dag rustte Hij, staat er in Genesis 2:1.

Het 7de mensentijdperk, dat heel spoedig staat te beginnen op de hervormde Nieuwe Aarde, is het tijdperk van vrede waarin de nieuwe mens tot bloei kan komen. En is de ‘muur’ dan niet de huid of de bescherming van die nieuwe mens? Het staat ons vrij om deze overeenkomstigheden te geloven of niet, maar de gelijklopendheid tussen het borstschild en de ‘muur van het Nieuwe Jeruzalem’ als de ‘huid van de nieuwe mensheid’ lijkt ons duidelijk genoeg om aan te nemen dat de 12 edelstenen van het beschermende borstschild dezelfde waren als de toekomstige 12 edelstenen voor de nieuwe mensheid of het Nieuwe Jeruzalem die apostel Johannes beschreef.

Volgens de Bijbel (Openbaring 21:19-20) zal het negende fundament van de nieuwe stad Jeruzalem versierd worden met topaas, wat in het zodiacschema overeenkomt met het negende sterrenbeeld, namelijk Boogschutter (Sagittarius), dat als heersende planeet Jupiter heeft. In de meridianenleer houdt dit zodiacteken verband met de kringloopmeridiaan, ook pericard, hartzakje of hartbeschermer genoemd. Inderdaad, Topaas werd gebruikt om zich te beschermen tegen zwarte magie, die het hart benauwen. Het hart heeft zijn eigen zenuwstelel en wordt op een heel bijzondere manier met impulsen voorzien omdat in het hart de gedachten en het bewustzijn huizen (zie “Genezing en gezondheid”, Jakob Lorber). Allerlei mentale blokkades, die het humeur en het helder denken benadelen, kunnen door deze steen tegemoet gekomen worden. Hierdoor kan de drager van deze steen zich beter concentreren, wordt blijer en kan zich beter aanpassen aan wisselende omstandigheden en stemmingen. Twijfels en angsten verminderen en een betere nachtrust is daarvan het gevolg.

In de periode van Abraham bewoonden de [C]Hethieten het land Kanan. Zij waren bekend met de export van ijzer en metaal. Zij waren de afstammelingen van Cheth, of Heth [Genesis 23:1-2]

In de Bijbel zijn er 4 gradaties wat de kerken betreft: de eerste is de oudste kerk, de tweede de historische, de derde de profetische en de 4^e kerk fluctueerde tussen de profetische en de gewone spreektaal.

Tot aan Heber wordt de oudste stijl voortgezet tussen het niveau van een verdicht (analoog compact verhaal) en een waar verhaal.

Onder Noach en zijn zonen wordt de oudste kerk verstaan. Onder Sem wordt de innerlijke godsdienst bedoelt, onder Jafeth de uiterlijke en onder Cham de verdorven innerlijke godsdienst en tenslotte onder Kanaan de scheiding van de innerlijk godsdienst naar de uiterlijke. Vooral bekend is Heber en zijn nageslacht en even zo veel natiën. Deze kerk was rondom Kanaan verspreid.

De zonen van Jafeth hadden een innerlijke Godsdienst die overeen kwam met de uiterlijke; zij leefden in vriendschap en naastenliefde en kenden geen andere leerstelling dan de uiterlijke rituelen. De zonen van Cham hadden een innerlijke bedorven Godsdienst. De zonen van Kanaan hadden een innerlijke godsdienst gescheiden van een uiterlijke. De zonen van Sem waren innerlijke mensen en bezaten de naastenliefde.

De namen in Genesis 10 betekenen niets anders dan de volkeren met diverse niveaus in kerkgesteldheden. Innerlijk wordt hier de Godsdiensten onder verstaan. De Bijbel leeft uit de innerlijke zin dat met de zielengesteldheid correspondeert.

Swedenborg zegt dat het onbelangrijk is om de Bijbel te interpreteren naar de letter, dus ook naar het getal, het gaat vooral om de innerlijke gesteldheid. Als het lichaam sterft weet de ziel ook niets meer van het lichaam af, zoals de Engelen ook niet weten wat de landen en namen betekenen in de Bijbel, zij kennen daarvan wel de innerlijke betekenis.

Sem betekent de innerlijke godsdienst, Cham de bedorven godsdienst en Jafeth de innerlijke godsdienst dat correspondeert met de uiterlijke zonen van hen: het zijn de daaruit resulterende leringen. Na de zondvloed ontstond er een nieuwe kerk. De geboorten hebben te maken met de leer der kerken en de zonen zijn de waarheden van het geloof oftewel ook de valsheden

Het einde van de Oudste Kerk strandde bij de zondvloed en de oude kerk begon na de zondvloed. De zonen van Jafeth en de daaruit volgende volkeren, evenals hun leringen van de kerk onderhielden rituelen die zij heilig beschouwden. Wanneer in de godsdienst het wezenlijke roept, dat is de aanbidding van de Heer, dan is de uiterlijke godsdienst in overeenstemming met de innerlijke.

Elke godsdienst is een aanbidding van de Heer. De zonen van Jafeth leefden in onderlinge naastenliefde en vriendschap; de zonen van Kanaan hebben de innerlijke

Godsdienst van de uiterlijke gescheiden. Na onze dood vertoeven wij meestal bij vrienden, maar mogen we meestal ook iedereen spreken, die we graag willen ontmoeten, indien het wordt toegestaan. Zij verschijnen dan op hetzelfde ogenblik.

Met de namen die in de eerste hoofdstukken van Genesis staan of vermeld worden, daarmee wordt alleen de Kerken bedoeld. De oudsten in de perioden van Adam waren hemelse mensen en dezen waren niet hoogmoedig; zij waren hoog in aanzien en woonden in gelukzaligheid. Het 3e en 4e nageslacht van Adam woonden in eenvoudige mooie praktische woningen.

De oudsten ten tijde Adam hadden een innerlijke gewaarwording, bijna zoals de engelen met wie ze contact hadden. Zij hielden zich stipt aan de wetten van God, zoals ook de engelen dat doen en dat is voornamelijk de wet der naastenliefde; dat hun gemoed zodanig van aard is dat zij, de Oudsten als ook de Engelen, prettig met elkaar communiceren, zoals de meeste mensen onder elkaar dit doen en later ook in de geestelijke wereld zullen zijn.

De Oudsten waren bekend met verrukkelijke dromen, dit waren paradijselijke beelden en zij namen geen aandacht aan de materiële dingen der wereld. Het 3e geslacht bij Adam hadden de Heer verwacht dat Deze de aarde zou redden. Veel kinderen krijgen was voor hun de grootste verrukking in die tijd om hun vrouw en nakroost lief te hebben.

Het was een gewone spreekwijze in die tijd om te zeggen dat het zaad van de vrouw de kop der slang zou verbrijzelen. De overleden mensen, die in de geestelijke wereld kwamen, [dit was vlak voor de zondvloed in 1656 n. Adam] waren zachter maar innerlijk boos. Hun lichamen stonk naar lijkenlucht en de omringende geesten vloden weg van hen. Ze verwachtten de Heer als een oude heilige man met ook een witte baard, maar toen er een engel kwam konden zij het licht van deze engel niet verdragen.

In Genesis 4:26 is er sprake van de Enos-kerk; zij waren ook zacht en hun naastenliefde was meer een van vriendschap en zij waren rustige burgers die deden niemand overlast aan. Zij waren bescheiden in hun spraak.

Swedenborg zag een witte man in een eng vertrek en deze gaf te kennen dat hij tot de allereersten van de Oude Kerk behoorde na de zondvloed omdat het er weinigen waren. Sem was een van hen na de zondvloed die van de Oude eerste Kerk afstamden.

Swedenborg zag een geest omhuld met een wolk en in zijn gezicht waren dwaalsterren (valsheden) af te lezen. Zo was het nageslacht der Oudste kerk die onder begon te dompelen en rituelen hielden met offers en beelden.

Swedenborg vertelt aan het einde van dit hoofdstuk over de mensen voor de zondvloed hoe zij ten onder gingen. De zonen van Jafeth hadden nog een innerlijk overeenstemmende uiterlijke godsdienst en de zonen van Gomer enz. daarvan een verwijdering en ook een uiterlijke Godsdienst. Zo ging dat steeds verder in deze verspreiding.

De zonen van Cham waren de wetenschappers en hielden zich bezig met de rituelen. Nimrod had een uiterlijke godsdienst, ook Kanaan. Sem was van de innerlijke

Godsdienst. In Syrie gesticht werd door Eber een kerk gesticht, de tweede Oude kerk , dat deed ook Peleg; Joktan was weer de uiterlijke kerk.

Zonsverduistering

„En het zal geschieden op die dag,” zegt de Soevereine Heer Jaweh, „dat Ik de zon op het heldere middaguur wil laten ondergaan, en Ik wil duisternis over het land brengen op het heldere daglicht.” Micha 8:9

Wanneer de zegen voor de gehele natuur uit Mij komt, in de stralen van de zon, zal op het moment dat de zonnestralen onderbroken worden over een afstand van meer dan 50.000 mijl (ongeveer 500.000 miljoen kilometer), ook de zegen die uit die stralen komt, een aanzienlijke onderbreking ondergaan... [Geschenken uit de Hemel 02_42.07]

De zon zal weer verduisteren, maar waarschijnlijk slechts voor korte tijd. Maar pas dan zal het precies bekend zijn. Dit betekent niet het begin van het einde. Toch stillen de natuurkundige feiten echter geen vermoedens. De zon, ongeveer 150 miljoen kilometer van ons verwijderd, heeft een diameter van 1,4 miljoen kilometer en weegt waarschijnlijk 333.000 keer zoveel als de aarde. Elke vierkante centimeter van haar oppervlak straalt elke seconde 1500 calorieën uit. In het binnenste heerst een temperatuur van ongeveer 15 miljoen graden. Als men een stukje materie ter grootte van een naaldkop uit het midden van de zon zou kunnen halen en op aarde zou kunnen plaatsen, zou de hitte ervan een mens al op 150 km afstand doden. Wat na acht minuten reizen bij ons aankomt als straling, is slechts een zwakke afspiegeling van de oorspronkelijke kracht, maar het is precies het draaglijke niveau – het licht en de warmte die we nodig hebben om te gedijen. En nu wordt voor een korte tijd de maan tussen de zon en de aarde geplaatst, alles is berekenbaar, alles is natuurlijk. Waar de wonderen van het hemellichaam met kennis worden begrepen, zal alles nog veel wonderbaarlijker en onbegrijpelijker zijn. Hoe meer we weten, hoe indrukwekkender het scheppingswerk van de zon voor ons wordt, de zon die door degene is gemaakt die hemel en aarde schiep.

De herbergier, een goede kennis van Joseph, zei tegen hem: 'Vriend, ik wil vandaag geen reis ondernemen; want er is een zonsverduistering geweest, en zo'n dag werd al door de oude mensen als een ongeluksdag beschouwd!' Ik zei: 'Hoe wijs jullie toch zijn! Jullie hechten waarde aan zulke lege, waarheidsloze verhalen, maar alles wat rein en waar is, trappen jullie in de modder en willen jullie niet horen. Daarom houdt ons niet op met zulke nutteloze zaken!' De herbergier zei: 'Och, mijn lieve vriend, de oude mensen waren ook wijze mensen; daarom moeten de jongeren hun ervaringen goed in de gaten houden, anders zullen ze veel onheil ondervinden!' Ik zei: 'Volg enkel wat Mozes en de profeten geleerd hebben; dat zal je nuttiger zijn dan je bezig te houden met de nieuwe manen en de gelukkige en ongelukkige dagen! Wie de geboden van God houdt en God boven alles liefheeft en zijn naaste als zichzelf, heeft geen ongeluksdagen te vrezen; maar wie dat niet doet, voor hem is elke dag een echte ongeluksdag!' De herbergier zei: 'Nou, nou, dat weet ik ook wel, maar toch kan men ook nog iets van de verhalen van de oude mensen leren! [GEJ.07_208,02-6]

Tien jaar verbondenheid:

Een reis van maandelijkse betrokkenheid en dankbaarheid

Het begon allemaal op 15 november 2015, een dag die niet alleen het begin markeerde van een nieuw bulletinnummer, (nadat Guiseppe uit Italie ermee was gestopt) maar ook van een project dat in de loop der jaren tientallen harten zou raken. Wat begon als een bescheiden bulletinnummer, is inmiddels uitgegroeid tot

een maandelijks traditie die een paar honderd mensen verbond – een verbinding die geworteld was in gedeelde kennis, inspiratie en dankbaarheid.

Tien jaar lang werd er elke maand hard gewerkt om een zorgvuldig samengesteld bulletin samen te stellen. Achter de schermen werd er zorgvuldig nagedacht over de inhoud, de boodschap die gedeeld moest worden, en de manier waarop elke lezer zich aangesproken zou voelen. Het was geen eenvoudige taak – de deadlines, de druk om elke keer weer iets nieuws en betekenisvol te brengen – maar het was de liefde voor de gemeenschap en het verlangen om iets blijvends te creëren, die de motivatie gaven.

Elke maand weer werd het bulletin verstuurd, en elke maand werden er reacties ontvangen van dankbare lezers. Sommigen deelden persoonlijke verhalen, anderen gaven feedback over de inhoud die hen had geraakt, en een enkeling stuurde zelfs een handgeschreven kaart om te zeggen hoezeer het bulletin hen had geholpen in moeilijke tijden. Het waren niet alleen de woorden die telden, maar de emotie die erachter schuilging – de erkenning dat dit maandblad echt een verschil had gemaakt in het leven van mensen.

De reacties waren altijd hartverwarmend. "Het bulletin is mijn maandelijks moment van rust," schreef een lezer in 2017. "Het geeft me inspiratie voor de komende weken." Een ander zei: "Jullie weten altijd precies wat ik nodig heb om te lezen, zelfs als ik het zelf niet wist." Het waren die momenten die bewezen dat het werk – het sturen van die ene e-mail, het in elkaar zetten van dat ene nummer – niet alleen gezien werd, maar ook werd gewaardeerd.

In al die jaren was het bulletin een klein maar vast baken van licht voor de lezers. Het bracht niet alleen informatie, maar ook samenhang en steun, als een virtuele arm om de schouder van iedere ontvanger. Elke maand was het weer een kans om te verbinden, te delen en te inspireren, en elke maand werd er met een gevoel van voldoening afgewacht of het weer opnieuw ontvangen zou worden, zoals altijd, met een glimlach.

En terwijl de jaren verstreken, groeide het netwerk van dankbare lezers. Ze bleven komen, keer op keer, met hun berichtjes van waardering en steun. En als het decembern timer van 2025 binnenkort zou verschijnen, zou het de tiende verjaardag zijn van een project dat met veel liefde werd geboren, en waarvoor elke reactie, elke dankbare opmerking, de moeite waard was geweest.

Tien jaar bulletins, duizenden woorden, en nog veel meer dankbare lezers. En zo gaat het verhaal voort, maand na maand, door een traditie die nog lang niet ten einde is. —dat is de rijke oogst die nu voorligt. Maar zoals het vaak gaat met goede tradities, is het einde nog lang niet in zicht. Vanaf 2026 zal het bulletin een nieuwe wending krijgen. Het zal niet langer maandelijks verschijnen, maar om de twee maanden. Het ritme verandert, maar de zorg en liefde waarmee het wordt geschreven, blijven onverminderd. Het is niet slechts een verschuiving in tijd, maar

een verfijning van het proces: de toewijding om steeds opnieuw iets waardevols te delen met degenen die het lezen.

De jaren vloeiden voorbij, maar de kracht van het bulletin groeide met elke maand. Wat ooit begon als een klein, bescheiden project, was inmiddels een hecht netwerk geworden van lezers die hun waardering niet konden verbergen. Elke maand kwam er weer een berichtje binnen, een echo van dankbaarheid en steun die het werk de moeite waard maakte.

Nu, met het nummer van 2025 in zicht, staat een bijzonder moment op het punt te komen: de tiende verjaardag van het bulletin. Het voelt als een mijlpaal die zowel een terugblik als een vooruitblik biedt. Tien jaar van woorden, van verhalen, van inzichten, allemaal geboren uit een diepe liefde voor het delen van kennis en inspiratie. En het mooiste? Elke reactie, elk woord van dank, bevestigde dat deze reis tot nu waard was.

Je kunt je gewaardeerde bijdrage storten op onderstaand rekeningnummer:

JLBI Gerard Nordhorn
Volksbank BLZ 280 699 56
Banknummer 101 840 2300
IBAN DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC GENODEF1NEV

Stand Bankcredit	op 31 oktober 2025	+	333,50	€
Vertalingkosten internationaal.	op 15 november 2025	-	100,00	€
Bankkosten	op 31 oktober 2025	-	4,95	€
Stand Bankcredit	op 15 november 2025	+	228,55	€